

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Επιτρέψτε μου να σας μεταφέρω εδώ, σε μετάφραση, ένα μικρό ~~κείμενο~~ ποίημα του Ησίοδου, του αρχαίου Έλληνα ποιητή που έζησε τον 8ο πχ αιώνα, την ίδια δηλαδή περίπου εποχή με τον Όμηρο. Το ποίημα είναι από το έργο του Έργα και Ημέραι και έχει τον τίτλο το γεράκι και το αηδόνι, λέει λοιπόν ο Ησίοδος:

Τώρα και στους βασιλιάδες που σιέφτονατι, μήθω θα πώ:
είπε ο γέρακας στ'αηδόνι με την πλουμιστή λαλιά,
που τόχε αρπάξει ~~καχχ~~ με τανύχια και τόφερνε στα σύννεφα.
Κι αυτό, στα νύχια κερρωμένο το καυμένο, να γμαφα
~~καχχ~~ μυρολόγαγε θλιμμένο. Του λέει λοιπόν δεσποτινά:
" Αθλιο, τόχεις λησμονήσει; Σε κρατά πιδ δυνατός
θα πιάς εκεί που εγά σε πάω, κι άς είσαι και τραγοδιστής,
δ'ίπνο μου σε κάνω άν θέλω, ή σ' αφήνω λέντρο
Αμυαλος, όποιος τα βάζει με τους δυνατότερους
χάνει και την νίκη, κι άχει και ντροπή και βάσανα.
Έτσι είπε το γεράκι, το πλατύφτερο πουλί.

~~καχχ~~

Φίλοι μου, τα σοφά λόγια έχουν τη δύναμη να ταξιδεύουν ανεμπόδιστα μέσα στο χρόνο. Έτσι η το μικρό ποίημα του Ησίοδου, ταξίδεψε τρεις περίπου χιλιάδες χρόνια, διάβηκε εποχές που δεν πήρχαν ούτε βιβλία, ούτε μαγνητόφωνα, ούτε κίνηματογραφικές μηχανές η βίντεο, κι ήρθε θριαμβευτινά και ως εμάς, και νάτο που ειωρείται πάνω από το κεφάλια μας, σ' αυτή την αίθουσα όπου για έκτη κατά συνέχε φορά μαζευτήκαμε για να σιεφτούμε τρόπους να σώσουμε το αηδόνι, .κ

Ο Ησίοδος ήταν ένας απλός άνθρωπος, ένας βοσκός. ~~καχχ~~
~~καχχ~~ Ολόκληρο το έργο του είναι ένας υμνος στη ζωή και την ειρήνη. Και όπως ειδατε και στο μικρό μύθο πιδ πάνω, δεν διστάζει να απευθυνθεί και στους βασιλιάδες, που έχουν τη δύναμη να σιεφτούν, κι για να τους ~~καχχ~~ καλέσει να προστατέψουν το μικρό αηδόνι, το πιδ γλυκόδαλο πουλί, που κινδυνεύει στα νυχια του γερακιού.

Δεν ξέρω ποια τυ η θα έχουν

